

کنفرانس عمران، معماری و شهرسازی کشورهای جهان اسلام

ایران - تبریز (پایتخت گردشگری کشورهای اسلامی ۲۰۱۸)

نقش دهکده‌های گردشگری در حفظ و توسعه پتانسیل‌های محیط‌های درمانی ایران با تاکید بر بوم‌گرایی

منایزدانی^۱، حسام‌الدین ستوده^۲

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی قشم، واحد قشم، گروه معماری، قشم، ایران.

architect.yazdani@gmail.com

۲- استادیار گروه معماری، دانشگاه آزاد اسلامی قشم، واحد قشم، گروه معماری، قشم، ایران.

architect.yazdani@gmail.com

چکیده

گردشگری را می‌توان از جمله صنایع موثر در پیشرفت و توسعه اقتصادی دانست که سبب حفظ و بهره‌برداری از منابع موجود در هر کشور می‌شود. با توجه به اهمیت این صنعت در جوامع مختلف، در حال حاضر انواع متفاوتی از گردشگری ایجاد شده است که از جمله آنها می‌توان به گردشگری سلامت اشاره داشت. گردشگری سلامت نیز دارای انواع متفاوت گردشگری پزشکی، گردشگری تندرستی و گردشگری درمانی است که در میان انواع ذکر شده، گردشگری درمانی از طبیعت و پتانسیل‌های درمانگر محیطی برای جذب گردشگران استفاده می‌نماید. کشور ایران با توجه به موقعیت و ویژگی‌های محیطی خود دارای پتانسیل‌های گردشگری درمانی متعددی است که به منظور توسعه و حفظ این پتانسیل‌ها نیاز به سازماندهی موثری در صنعت گردشگری درمانی دارد که از جمله اقدامات لازم برای این مهم ایجاد عوامل تواناسازی مانند دهکده‌های گردشگری درمانی می‌باشد. لذا با توجه به اهمیت گردشگری درمانی، مقاله حاضر با استفاده از روش کتابخانه‌ای به بررسی نقش دهکده‌های گردشگری در حفظ و توسعه پتانسیل محیط‌های درمانی با تاکید بر بوم‌گرایی می‌پردازد و در نتیجه تحقیقات خود بیان می‌دارد که با توجه به ماهیت گردشگری درمانی که به بهره‌برداری از طبیعت می‌پردازد، در راستای حفظ و توسعه پتانسیل‌های درمانگر محیط، نیاز به سازماندهی در این مناطق وجود دارد و از جمله اقدامات مورد نیاز برای سازماندهی این مناطق ایجاد دهکده‌های گردشگری درمانی است که به منظور به حداقل رساندن دخالت در محیط‌های درمانگر و آسیب به طبیعت، در نتیجه ساخت دهکده‌های گردشگری، می‌بایست از بومی‌گرایی در ساخت این مکان‌ها استفاده نمود به گونه‌ای که این مکان‌ها خود به عنوان جزئی از طبیعت شناخته شوند.

واژگان کلیدی: گردشگری سلامت، گردشگری درمانی، دهکده‌های گردشگری درمانی، بوم‌گرایی.